

Philippe De Maeyer, Professor, Universiteit Gent

Belgische bijdrage aan het geografische informatiesysteem en de cartografie voor Werelderfgoedparken in DRC

Het SYGIAP-project (SYstème de Gestion d'Information pour les Aires Protégées) is een project van het ICCN (Institut Congolais pour la Conservation de la Nature) dat ondersteund wordt door het werelderfgoedprogramma van UNESCO, verscheidene NGO's en de universiteiten van Gent en Louvain-la-Neuve, in samenwerking met de federale onderzoeksinstituten (Koninklijk Museum voor Midden-Afrika (KMMA), Koninklijk Belgisch instituut voor Natuurwetenschappen (KBIN), Nationale Plantentuin van België (NPB)). De Belgische bijdrage, die meegefinancierd wordt door het Belgisch Wetenschapsbeleid, maakt ontwikkelingsondersteuning mogelijk evenals het opzetten van een informatiebeheersysteem voor het beheer van de vijf Congolesse parken die deel uitmaken van het werelderfgoed (het Okapi dierenreservaat, het Nationaal Park van Garamba, het Nationaal Park van Virunga, het Nationaal Park van Kahuzi-Biega en het Nationaal Park van Salonga).

Het Geografisch Informatiesysteem (GIS) draagt bovendien bij tot de ontwikkeling van een thematische databank die regelmatig geüpdatet wordt door de plaatselijke agenten. Het beschikken over een thematische databank blaast de follow-upinstrumenten op lokaal en nationaal niveau nieuw leven in en daarmee ook de mogelijkheden voor betere preventie en voor de bestrijding van illegale activiteiten. Nu moeten deze inspanningen nog uitgebreid worden van de parken van het Werelderfgoed naar alle natuureservaten. Er werden op schaal 1:100 000 papieren landkaarten geproduceerd voor de parken van het Werelderfgoed: 200 000 en de gegevens zijn in GIS bruikbaar tot schaal 1:100 000, of zelfs 1:50 000. Deze landkaarten worden zowel als basiskaarten (topografisch) als satellietbeeldkaarten uitgegeven. Het cartografisch product neemt de voornaamste lagen van de databank over.

Het gebruik van beeldtechnologie en de exploitatie van moeilijk toegankelijke historische gegevens met nieuwe media versterken de follow-up- en onderzoeksmogelijkheden over de evolutie van het milieu van deze onmetelijke reserves die deel uitmaken van het werelderfgoed en die in gevaar zijn.